

La passió com a benzina

L'entrenador, pura emoció i energia en l'any sencer que ha dirigit el Girona, s'atura i fa un pas al costat, atordit per l'última garrotada

Francisco, en un entrenament GIRONA FC.

No és sorprenent l'adeu de Francisco. Emocional i passional, sentir el que fa és el principal motor per funcionar, allò que li dona energia. El tècnic s'ha apagat i, després de reflexionar i rumiar, fa un pas al costat. Dos ascensos frustrats en l'últim partit de la temporada han estat massa i, ara mateix, i com ja li va passar a Osca fa dos cursos després de descendir quan tothom allà volia que es quedés, marxa. I se'n va a casa, no pas a un altre equip, ja que totes les banquetes del futbol professional, excepte la del Girona, tenen ja inquilí. Necessita un descans.

Ja va estar a punt de prendre-se'l també la temporada passada, després de la desfeta contra l'Elx, que el va deixar molt tocat. Només deu partits –sis de lliga i 4 de play-off– havia dirigit l'entrenador, que va aterrar al club el 30 de juny del 2020 quan, amb la lliga represa després de l'aturada per la pandèmia, va rellevar el destituït Pep Lluís Martí. Amb ell al capdavant, l'equip va revifar, va classificar-se per al play-off, però a la final va caure. “Van ser dies durs”, va reconèixer temps després el tècnic, que, finalment, va acabar convençut per la cúpula del club de continuar portant les regnes del grup. I això ha fet aquesta campanya, esquivant els múltiples esculls que s'ha trobat pel camí i portant, de nou, l'equip a les portes d'una primera divisió que li ha tornat a donar l'esquena amb una altra final perduda, ara contra el Rayo.

Va quedar sense premi un curs de molt de desgast, en què ha tocat remar molt. “Al cos tècnic han estat lluitadors tota la vida i ho estan demostrant aquí. Han aixecat l'equip. La gent potser no ho veu, amb la pandèmia els estadis estan buits, ningú pot venir als entrenaments..., però han fet una feina molt i molt dura per arribar on som”, explicava durant la temporada Juanpe, un dels pesos pesants de la plantilla. “Des que va arribar Francisco va tenir una idea molt clara amb nosaltres, i és un tècnic que transmet confiança i passió. Treballa molt bé els rivals i els entrenaments i és la persona indicada per liderar aquest grup”, indicava un altre dels importants, Gerard Gumbau.

I és que si una cosa ha fet el tècnic ha estat ser el cap del grup, no s'ha amagat i els futbolistes li han fet sempre costat. “El que més m'ha agradat és que els meus jugadors no m'han deixat de seguir”, revelava el tècnic, que amb el seu tarannà ha aconseguit, tot i la competència, un clima de companyonia i unió al vestidor. “És força dialogant. No té un to autoritari, ni de bon tros. Sempre diu als jugadors que la porta del seu despatx està oberta”, explicava Jaime Ramos, el seu segon entrenador. “Té caràcter, és decidit i valent. Té una personalitat a prova de bomba”, completava l'assistent, sobre un Francisco que també té molt en compte els que l'envolten. “És un tècnic que ha transmès sempre molt clarament la seva idea i a qui li agrada tenir el control i el coneixement del que es fa, però que delega moltíssim. Es treballa molt còmodament amb ell”, deia Sergio Pardo, el

preparador físic. “Consensua molt les decisions. Consulta molt. Podem tenir una part més específica cadascú, però tots opinem de tot. Òbviament, és qui té l’última paraula, però es difuminen una mica els rols perquè tot es consulta”, indicava Ramos. Tots dos, Pardo i Ramos, també deixen el Girona, juntament amb José Manuel Rodríguez Ortega (assistent tàctic i analista) i Joseba Ituarte (preparador de porters).

Marxa, doncs, Francisco, un tècnic que, tot i no haver pogut veure l’estadi de Montilivi ple i no haver tingut aquest contacte amb la parròquia gironina en l’any que ha entrenat el Girona, havia aconseguit connectar-hi i se n’havia guanyat l’afecte i el suport. “No tinc una espina, tinc una espasa”, va dir després de la desfeta contra el Rayo, la seva última aparició. L’última garrotada li ha fet mal, l’ha aplacat, i sense aquesta passió, la seva benzina, no pot tirar.

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 01-07-2021, Pàgina 3

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/espanyol/article/1993876-la-passio-com-a-benzina.html>